

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18860/2023
13.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Мирјане Андријашевић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Сениша Цветковић, адвокат из ..., против туженог ЈП "Путеви Србије" Београд, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1377/2019 од 17.04.2019. године, у седници одржаној 13.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1377/2019 од 17.04.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1377/2019 од 17.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 1546/16 од 12.12.2018. године, ставом 1. изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете по основу уништеног трајног биља и растиња са кат.парцела бр. .. и .., укупне површине 3.126 м², по култури њива 2.класе, уписана у ЛН бр. .. КО ..., исплати износ од 452.475,00 динара, са законском затезном каматом почев од 12.12.2018. године, као дана првостепеног пресуђења, па до исплате, док је одбијен захтев за тражену законску затезну камату за период од 23.03.2016. године до 11.12.2018. године, као неоснован. Ставом 2.изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд туженог обавезе да му исплати на име накнаде штете по основу одузетог земљишта к.п. бр. .. и .., укупне површине 3.126 м², по култури њива 2.класе, уписана у ЛН бр. .. КО ..., исплати износ од 2.031.900,00 динара, са законском затезном каматом почев од 12.12.2018. године, па до исплате, као неоснован. Ставом 3.изреке, одбијен је приговор ненадлежности суда, као неоснован. Ставом четири изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 118.699,00 динара, са законском затезном каматом, почев од дана извршности одлуке па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1377/2019 од 17.04.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена је пресуда Основног суда у Врању П 1546/16 од 12.12.2018. године, у усвајајућем делу првог става изреке. Ставом другим изреке, укинута је иста пресуда у другом и четвртом ставу изреке и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење у том делу,

Против става првог изреке правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете на име уништеног трајног биља и растиња на кат.парцелама власништво тужиоца, услед радова туженог на изградњи аутопута. Одлука нижестепених судова заснована је на примени одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање о постојању одговорности туженог, као инвеститора на изградњи објекта, за предметну штету причињену тужиоцу. Указивање ревидента на другачије одлуке судова није од утицаја на одлучивање о посебној ревизији, имајући у виду да одлука о тужбеном захтеву у овој врсти парница зависи од утврђеног чињеничног стања о постојању узрочно-последичне везе између извођења радова на изградњи ауто-пута и настале штете на околним парцелама у сваком конкретном предмету.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 15.04.2016. године, а вредност предмета спора је 2. 483.375,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић